

**რუსთავის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

12

ივლისი,

2018

წელი

ქ.რუსთავი

**რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის
მოსამართლე მადონა მაისურაძე**

სხდომის მდივანი ეკატერინე გობეჯიშვილი,

ბრალდების მხარე პროკურორები ქეთევან სონიძე, ხატია ხაჩიძე,

დაცვის მხარე

ბრალდებული მ-----ი, დაბადებული 1-----ს,
ირანის ისლამური რესპუბლიკის მოქალაქე, ირანის რესპუბლიკის პასპორტის
ნომერი M 4-----, არასრული საშუალო განათლებით, ნასამართლობის არმქონე,
დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები მისამართზე: ი---
-----ი;

ადვოკატი ზურაბ როსტიაშვილი,

თარჯიმანი სინა რაჰიმი, ლელა ჭეჭელაშვილი,

კვალიფიკაცია საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი
და სსკ-ის

262-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, განსაკუთრებით დიდი ოდენობით
ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შენახვა და განსაკუთრებით დიდი
ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების საქართველოში უკანონო შემოტანა.

სხდომის სახე - ღია,

**ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო
ნ ა წ ი ლ ი:**

1. სასამართლომ დაადგინა:

მ-----მა, ი-----ში დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, დაუდგენელი პირისაგან უკანონოდ შეიძინა 168,8039 გრამი განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება „ჰეროინი“, რომელსაც უკანონოდ ინახავდა უკანა ტანში 2018 წლის 18 თებერვალს საღამოს 20:35 და 20:55 საათებს შორის შუალედში შოთა რუსთაველის სახელობის თბილისის საერთაშორისო აეროპორტის ტერიტორიაზე მოძრაობისას.

მ-----მა ი-----ში დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, დაუდგენელი პირისაგან უკანონოდ შეიძინა 168,8039 გრამი განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება „ჰეროინი“, რომელიც უკანა ტანში დამალვის გზით, 2018 წლის 18 თებერვალს საღამოს დაახლოებით 20:00 საათზე, უკანონოდ შემოიტანა საქართველოში შოთა რუსთაველის სახელობის თბილისის საერთაშორისო აეროპორტის გავლით.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილებით, საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, განმარტა, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა, არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა და მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე "Bulychev v. Russia" ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ საქმის კანონიერი გადაწყვეტა ემყარება საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებს, რომელთა გამოკვლევისა და შეფასების საფუძველზე ხდება საქმის ფაქტობრივი გარემოებების დადგენა, ფაქტობრივი გარემოებების სწორ დადგენაზეა დამოკიდებული სასამართლოს მიერ ქმედებისათვის სწორი იურიდიული კვალიფიკაციის მიცემა. აღნიშნულიდან გამომდინარე განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება სასამართლოს მიერ საქმეზე ფაქტების კვალიფიციურ დადგენას, საქმეში დაცული მტკიცებულებების, მოწმეთა ჩვენებების სწორ შეფასებას. სტრასბურგის სასამართლოს განმარტებით მნიშვნელოვანია, რომ სასამართლომ სწორად და სამართლიანად შეამოწმოს მტკიცებულებების სანდოობა, საიმედოობა და სიზუსტე (Khan v. the United Kingdom, no 353994/97, 34; Bykov v Russia, no 7378/02, 5).

გამოძიების დაწყებისა და საქმეზე საგამოძიებო მოქმედებების ჩატარების საფუძველი:

2018 წლის 18 თებერვალს, გარდაბნის რაიონული სამმართველოს ინსპექტორ-გამომძიებელ ლ-----ის მიერ მიღებული ოპერატიული ინფორმაციის საფუძველზე, ამავე განყოფილებაში დაიწყო გამოძიება ნარკოტიკული საშუალების საქართველოში უკანონოდ შემოტანის ფაქტზე. მიღებული ინფორმაციის მიხედვით, 2018 წლის 18 თებერვალს, საქართველოს საზღვარი, თბილისის საერთაშორისო აეროპორტის გავლით გადმოკვეთა ი-----ემ, 1----- დაბადებულმა მ-----მა, რომელსაც თან უნდა ჰქონოდა ნარკოტიკული საშუალება „ჰერონი“ და გადაადგილდებოდა აეროპორტის ტერიტორიაზე.

აღნიშნული ინფორმაციის მიღების შემდეგ, მოწმის სახით დაიკითხა ლ-----ი, ხოლო პოლიციის თანამშრომლები მივიდნენ თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში მითითებული პირის დასადგენად და საგამომძიებო მოქმედებების ჩასატარებლად.

მოწმე ლ-----მა სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ ინფორმაცია მ-----ის მიერ საქართველოში ნარკოტიკული საშუალების შემოტანის თაობაზე მიიღო 2018 წლის 18 თებერვალს დაახლოებით საღამოს 5-6 საათისთვის. შსს საინფორმაციო პორტალის საშუალებით დადგინდა მისი პირადი მონაცემები, ფოტოსურათი და რომ იგი სხვა დროსაც იმყოფებოდა საქართველოში. ინფორმაციის შესახებ დაწერა პატაკი და დაიკითხა მოწმის სახით. დაკითხვისას გამომძიებელს უთხრა, რომ მ-----ს უნდა შემოეტანა ნარკოტიკული საშუალება ირანიდან. ქართულ ენაზე წერაკითხვა კარგად იცის, რატომ წერია რომ მ-----მა გადმოკვეთა საქართველოს საზღვარი და არა უნდა გადმოკვეთოს ვერ ხსნის. ადასტურებს, რომ ინფორმაციის მიღების მომენტისთვის ის საქართველოში ჯერ შემოსული არ იყო. როგორც მისთვის არის ცნობილი, პოლიციის თანამშრომლები მის დასადგენად და დასაკავებლად მივიდნენ თბილისის აეროპორტში. მას საგამომძიებო მოქმედებებში მონაწილეობა არ მიუღია.

საზღვრის კვეთის შესახებ ინფორმაციის თანახმად, მ-----ი საქართველოში შემოვიდა ი-----ან 2018 წლის 18 თებერვალს, 18:51 საათზე.

2018 წლის 18 თებერვალს, 20:35-20:55 დროის შუალედში, მ-----ს, შოთა რუსთაველის სახელობის თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში, თარჯიმნის მონაწილეობით ჩაუტარდა პირადი ჩხრეკა, რა დროსაც მ-----მა ნებაყოფლობით წარმოადგინა უკანა ტანში მოთავსებული ხუთ შეკვრად დაფასოებული მუქი ფერის ნივთიერება.

ჩატარებული საპროცესო მოქმედებების ირგვლივ დაიკითხნენ შემდეგი მოწმეები:

ე-----ის განმარტებით, 2018 წლის 18 თებერვალს ვაზიანის ტერიტორიაზე იმყოფებოდნენ ის და მისი თანამშრომელი ბ-----ე, რა დროსაც მიიღო ინფორმაცია, რომ უნდა მისულიყო თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში. ჩამოფრენის დარბაზში შევიდა და მ-----ს ელოდებოდა კიბეებზე. მან გაიარა საპასპორტო კონტროლი, ჩამოირა კიბეები და გამომძიებელმა ი-----ემ უთხრა, რომ მასთან უნდა ჩაეტარებინათ საგამომძიებო მოქმედებები. თვითმფრინავით სხვა მგზავრებიც ჩამოფრინდნენ, თუმცა ბრალდებული მარტო იყო და არავისთან საუბრობდა. თარჯიმნის დახმარებით აუხსნეს, რომ უნდა ჩატარებულიყო მისი პირადი ჩხრეკა, შეიყვანეს სპეციალურ ოთახში, პირადი ჩხრეკის შედეგად არაფერი ამოუღიათ, თუმცა ვინაიდან შესაძლო იყო, რომ მას ნარკოტიკული საშუალება მოთავსებული ჰქონდა სხეულში, შესთავაზეს ქეიმის დახმარება, რაზედაც მან უარი განაცხადა და უთხრა, რომ თვითონ ამოიღებდა. შევიდნენ საპირფარეოში და მან უკანა ტანიდან გამოიღო ხუთ ცალად შეკრული ნარკოტიკული საშუალება, რომელიც გაწმინდეს და დალუქეს ადგილზე. აეროპორტში მისვლისთანავე, დადგნენ კიბეებზე და დაახლოებით 10-15 წუთში შენიშნეს ბრალდებული. საპასპორტო კონტროლის გავლამდე ბრალდებული სხვა ადგილას არ დაუნახავს.

ანალოგიური ჩვენება მისცა სასამართლოს მოწმე ბ-----ემ, რომელმაც დამატებით განმარტა, რომ 2018 წლის 18 თებერვალს ე-----თან ერთად და მივიდა თბილისის აეროპორტში, სადაც შეხვდნენ გამომძიებელ ი-----ეს და თარჯიმანს. მ-----ის მონაცემები იცოდნენ ე.წ. police.ge-დან, იცოდნენ თუ როგორ გამოიყურებოდა იგი და აკვირდებოდნენ საპასპორტო კონტროლის გავლისას. კიბეებზე მისი შეჩერებიდან ჩხრეკის ოთახში შესვლამდე იგი უცნაურად მოძრაობდა.

მოწმე ნ-----ემ სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ მუშაობს გარდაბნის შს სამმართველოში. 2018 წლის 18 თებერვალს დაიწყო გამოძიება მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე და ელექტრონულად დაარეგისტრირა საქმე პროგრამაში. ე.წ. გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათში, როგორც წესი დრო არ ფიქსირდება, თუმცა გამოძიება იწყება შესაბამისი შეტყობინების საფუძველზე. რაც შეეხება მოწმის დაკითხვის დროს, პროგრამაში რეგისტრირდება რეალური დრო. როგორც ახსოვს ინფორმაცია მ-----ის შესახებ ლ-----მა მიიღო დაახლოებით 5-6 საათისთვის.

მოწმე ი-----ემ სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ მუშაობს გარდაბნის რაიონულ სამმართველოში. 2018 წლის 18 თებერვალს იმყოფებოდა ქ.თბილისში, რა დროსაც დაახლოებით 18-დან 19 საათამდე მისი უშუალო ხელმძღვანელი დაუკავშირდა მობილურ ტელეფონზე და უთხრა, რომ განყოფილებაში

არსებული ოპერატიული ინფორმაციის თანახმად, ირანის მოქალაქეს საქართველოში უნდა შემოეტანა ნარკოტიკული საშუალება და საჭირო იყო თბილისის აეროპორტში მისვლა. იგი შეხვდა მის ხელმძღვანელს, დაურეკეს თარჯიმანს და მათთან ერთად მივიდა თბილისის აეროპორტში. ბ-----ესა და ე-----თან ერთად შევიდა ჩამოფრენის დარბაზში და დადგნენ კიბეზე, სადაც მგზავრები ჩამოდიან. კიბიდანვე აკვირდებოდა ბრალდებულს, მისი სურათი ჰქონდათ police.ge მონაცემთა ბაზიდან და იცოდა როგორ გამოიყურებოდა იგი. როდესაც მან გაიარა საპასპორტო კონტროლი და ჩამოვიდა კიბეზე, შეაჩერეს, უთხრა, რომ იყო პოლიციის თანამშრომელი და მასთან უნდა ჩაეტარებინათ საგამოძიებო მოქმედებები. რამდენმა ადამიანმა გაიარა ბრალდებულთან ერთად საპასპორტო კონტროლი და ვისთან ერთად მოდიოდა კიბეზე დაზუსტება არ შეუძლია, ვინაიდან მთელი ყურადღება გადატანილი ჰქონდა მასზე. მ-----ს ეცვა სპორტული ტანსაცმელი და ეკეთა ზურგჩანთა. თარჯიმანმა უთხრა, რომ მისი პირადი ჩხრეკა უნდა ჩატარებულიყო და ამ მიზნით საჭირო იყო სპეციალურ ოთახში მისი შეყვანა, თუმცა ამისთვის ლოდინი მოუწიათ, ვინაიდან ოთახი დაკავებული იყო და როდესაც გათავისუფლდა ჩხრეკის ჩატარება მხოლოდ მაშინ შეძლეს, დაახლოებით 1 საათი მოუწიათ ლოდინი. თავდაპირველად ბრალდებულმა უთხრა, რომ მას არაფერი კანონსაწინააღმდეგო არ ჰქონდა და ტანისამოსის ჩხრეკის შედეგად არაფერი ამოღებულა, როდესაც სამედიცინო დაწესებულებაში გადაყვანა შესთავაზეს იმ მიზნით, რომ შესაძლოა იგი სხეულში ინახავდა სავარაუდოდ ნარკოტიკულ საშუალებას, მან განაცხადა, რომ თავად ამოიღებდა დ საპირფარეშო მოითხოვა. მოძრაობაზეც ეტყობოდა, რომ სხეულში რაღაც ჰქონდა და 5 ცალი შეკვრა გამოიღო. პროცედურის დროს სისხლი წამოუვიდა, შესთავაზა, რომ ექიმს დაუძახებდა, თუმცა მან უარი განაცხადა და ჩაკუზვის შემდეგ თავად გამოიღო უკანა ტანიდან კვერცხის ფორმის საგნები. ნივთები გაწმინდეს და დალუქეს. ვინაიდან მან წერა-კითხვა არ იცოდა, მოიძიეს გარეშე პირი და მან მოაწერა ხელი.

მოწმე გ-----ემ სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ მუშაობს თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში. 2018 წლის 18 თებერვალს, როგორც გარეშე პირმა ხელი მოაწერა იმ დოკუმენტებს, რომელიც ბრალდებულის მიმართ შედგა, რადგან მან არ იცოდა წერა-კითხვა. ასევე ლუქს, რომელშიც როგორც იცის ნარკოტიკული საშუალება იდო. სამსახურში ახალი მისული იყო და დაახლოებით საღამოს 8-9 საათის პერიოდზე საუბრობს. სულ 10 წუთის განმავლობაში იყო დაკითხვების ოთახში.

მოწმე ს-----მა სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ წარმოშობით არის ირანელი, სპარსული ენა მისი მშობლიური ენაა და კარგად საუბრობს ქართულ ენაზე. მუშაობს თარჯიმნად და ხშირად იძახებენ როდესაც საჭიროა სპარსულ ენაზე თარგმნა. ამ შემთხვევაშიც გარდაბნის პოლიციის უფროსმა დაურეკა და აეროპორტში წაიყვანეს. იქ სხვა

გამომძიებლებიც დახვდნენ, უთხრეს, რომ ერთ-ერთი ირანელი მოქალაქე უნდა დაეკავებინათ. როდესაც ის გამოჩნდა, უთხრა, რომ პოლიციელებს უნდა გაეჩხრიკათ. ოთახში შევიდნენ და ტანსაცმელში არაფერი ჰქონდა, შემდეგ ი-----ის მითითებით უთარგმნა, რომ ზუსტი ინფორმაცია ჰქონდათ, რომ მას საქართველოში ნარკოტიკული საშუალება შემოჰქონდა. ექიმთან სხეულს შეუმოწმებდნენ და თუ არაფერი ექნებოდა ბოდიშს მოუხდიდა და გაუშვებდნენ. ამის შემდეგ ბრალდებულმა თქვა, რომ ნარკოტიკი სხეულში ჰქონდა და საპირფარეშო სჭირდებოდა ნარკოტიკების გამოსაღებად. რამდენიმე შეკვრა ნარკოტიკული საშუალება გამოიღო უკანა ტანიდან. იქვე დალუქეს და შეადგინეს ოქმი, გარეშე პირიც მოიწვიეს, რადგან წერა არ იცოდა. აეროპორტში მას კიბეებზე ელოდებოდნენ, რომ გამოჩნდა ცოტა ღელავდა. საზღვრის გადმოკვეთის შემდეგ ბრალდებული არავის შეხვედრია, იგი მარტო ჩამოფრინდა.

საქმეზე ჩატარებული 2018 წლის 19 თებერვლის ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნისა და **მოწმეების 3-----ის და 5-----ის** ჩვენების თანახმად, დადგინდა, რომ მ-----ის პირადი ჩხრეკის დროს ამოღებული: 5 ცალად დაფასოებული კუსტარული წესით მიღებული, მოყავისფრო ფერის მოგრძო ფორმის მასაები, საერთო წონით მშრალმდგომარეობაში - 383,5 გრამი (ნოტიოს საერთო წონა 576,65 გრამი), შეიცავს ნარკოტიკულ საშუალება - "ჰეროინს" 168,8039 გრამი ოდენობით. მოწმე 3-----ემ დამატებით განმარტა, რომ 576,65 გრამი არის ნოტიო წონა, ხოლო საერთო წონით მშრალი არის 383,5 გრამი. კვლევისთვის ზუსტად რამდენი გრამი იყო აღებული არ ახსოვს. საშუალოდ თუ სასინჯი წონა 10 გრამია, აქედან 5 გრამი ნარკოტიკული ნივთიერებაა და 5 გრამი მინარევი. 5-----ემ დამატებით განმარტა, რომ ექსპერტიზაზე წარმოდგენილი იყო პოლიეთელენის პაკეტი დალუქული სახით და გამოკვლევამდე ისინი დაასურათა. ლუქის მთლიანობა დაცული იყო, სავარაუდოდ რეზინის შეფუთვები პრეხერვატივი იყო. გარედან რა იყო, არ ჩანდა, ნივთიერება იყო მოყავისფრო ნოტიო მდგომარეობაში. ფხვნილი ერთად იქნა გამომშრალი და დამუშავებული.

2018 წლის 12 ივნისის ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის დასკვნისა და **მოწმე ე-----ის** დაკითხვის ოქმით: პაკეტში, წარწერით „ჰეროინის“ შემცველი ნარევი, საერთო წონით (მშრალ მდგომარეობაში) - 383,47 გრამი... მ-----ის პ/ჩ...“, მოთავსებულ სხვადასხვა პოლიმერული მასალის ფრაგმენტებზე არსებული ბიოლოგიური მასალის გენეტიკური პროფილი ეკუთვნის მ-----ს. ექსპერტმა დამატებით განმარტა, რომ გამოსაკვლევად წარდგენილ ცელოფნის ფრაგმენტებზე არსებული გენეტიკური პროფილი იდენტური აღმოჩნდა მ-----ის სისხლის ნიმუშის გენეტიკური პროფილისა.

**სასამართლო სხდომაზე მხარეთა მონაწილეობით ასევე
დათვალიერდა ნარკოტიკული საშუალება.**

ბრალდებულმა მ-----მა სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ თვითმფრინავით თეირანიდან საქართველოში ჩამოფრინდა 4:50 საათზე. როდესაც საპასპორტო კონტროლი გაიარა, დასასვენებლად ჩაის დასალევად გაჩერდა. ამ დროს მისთვის უცნობი ირანელი მამაკაცი გამოელაპარაკა და რადგან ერთი ქვეყნიდან იყვნენ, დახმარება სთხოვა. პაკეტი მიაწოდა და 20 წუთი შემინახეო. კითხვაზე თუ რა იყო პაკეტში, მან უთხრა, რომ ძვირადღირებული ნივთი იყო და თუ დაეხმარებოდა, რაც უნდოდა ყველაფერს მისცემდა. უცნობი რომ აღარ დაბრუნდა, პაკეტი გახსნა, შიგ 5 შეკვრა იყო, პოლიციელების შეეშინდა და საპირფარეშოში შევიდა. რადგან შეკვრები დიდი იყო, ვერ გადაყლაპა და სხეულში მოითავსა, შემდეგ ისევ იმ ადგილას დაჯდა, სადაც იმ მამაკაცს შეხვდა და ელოდებოდა. მალე დაინახა და ის ხელით მასზე ანიშნებდა. შემდეგ წავიდა და ოთხი კაცი მივიდა, ერთი თარჯიმანი იყო, ხოლო სამი პოლიციელი. ჩაუტარეს პირადი ჩხრეკა, საპირფარეშოში თვითონ გამოიღო სხეულში მოთავსებული ნივთები, შემდეგ განყოფილებაში წაიყვანეს, ადვოკატის თანდასწრებით ხელი მოაწერა რაღაცებს. მას ნარკოტიკული საშუალება ირანიდან არ შემოუტანია, თავდაპირველად არც იცოდა რა იყო ისინი, მიიჩნევს, რომ უცნობმა მამაკაცმა მოუწყო, როგორც იცის საქართველოში ისეთი კანონია, თუ ვინმე პოლიციასთან ითანამშრომლებს მას გაუშვებენ და სხვას დაიჭერენ. მამაკაცი რომელსაც შეხვდა დაახლოებით 32 წლის იყო, გაეცნო როგორც ყასემ მანდიაზარი. მასთან დაახლოებით 15-20 წუთი საუბრობდა და სურათიც გადაუღო. როდესაც სხეულში მოითავსა ნივთები, ისინი პრეზერვატივში იყო გახვეული და დაასველა, რომ დარბილებულიყო. პროცესი მტკივნეული იყო, თუმცა გამაყუჩებელი არ გაუკეთებია. საქართველოში სამჯერ იყო ჩამოსული, ირანში მისი ოჯახი ხელმოკლედ ცხოვრობს და საცხოვრებლად გადმოსვლაც სურდა, ერთხელ ერთი დღით ჩამოვიდა დასასვენებლად.

მტკიცებულებათა შეფასების შედეგად დაცვის მხარის მსჯელობას სასამართლო ვერ გაიზიარებს და ყურადღებას გაამახვილებს რამდენიმე ძირითად არგუმენტზე:

როგორც ბრალდებულის ჩვენებიდან ირკვევა, მან ნარკოტიკული საშუალება სხეულში თბილისის აეროპორტში მოითავსა და ირანიდან არ შემოუტანია, მისი განმარტებით თვითმფრინავის რეისი ჩამოფრინდა დაახლოებით 17 საათისთვის და ჰქონდა დრო ჩაის დასალევად, თუმცა სრულიად საპირისპიროზე მეტყველებს მისი პირადი ჩხრეკის ოქმი და მოწმეთა ჩვენებები, რომლებმაც ნარკოტიკული საშუალების სხეულიდან გამოღების პროცესზე ისაუბრეს. მოწმეთა განმარტებით, საპირფარეშოში ბრალდებულს უკანა ტანიდან სისხლი წამოუვიდა, პროცედურის შემდეგ ტკივილი აწუხებდა, თუმცა ექიმის

დახმარებაზე უარი განაცხადა. ნარკოტიკული საშუალება მან ჩაკუზვის შედეგად, როგორც თარჯიმანი აღწერს, ნელ-ნელა გამოიღო. თუ ნარკოტიკული საშუალების საერთო წონას და დაფასებულ მდგომარეობაში მის ზომებს გავითვალისწინებთ (იხ. ქიმიური ექსპერტიზის ფოტოსურათები), შეუძლებელია აეროპორტის საპირფარეშოში, სხვათა დახმარების გარეშე, ბრალდებულს უკანა ტანიდან სხეულში 5 ცალი შეკვრა თავად მოეთავსებინა. ასევე თავისთავად ცხადია, რომ თუ ნარკოტიკული საშუალებების გამოღებას მოყვა სისხლდენა და ტკივილი, იოლი არც მისი მოთავსება უნდა ყოფილიყო. გარდა აღნიშნულისა, რა თქმაუნდა არადამაჯერებელია და უსუსური არგუმენტია, როდესაც ბრალდებულმა სხეულში ნარკოტიკული საშუალება მხოლოდ იმ მიზნით მოითავსა, რომ მისთვის უცნობმა მამაკაცმა სთხოვა.

რაც შეეხება ბრალდებულის ჩვენების წინააღმდეგობას საქმეში არსებულ მტკიცებულებებთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საზღვრის კვეთის შესახებ ინფორმაციის თანახმად, მ-----ი საქართველოში შემოვიდა 2018 წლის 18 თებერვალს, 18:51 საათზე, მცდარია დაცვის მხარის მოსაზრება, რომ თითქოსდა მოწმეებმა განმარტეს, რომ ბრალდებულმა მარტომ იმგზავრა, რაც მათ რეალურად არ უთქვამთ. მ-----ი საქართველოში მარტო შემოვიდა თანხმლები პირების გარეშე, იგი არავისთან საუბრობდა და არავის შეხვედრია. სწორედ ამაზე გაამახვილეს მოწმეებმა ყურადღება და არა მისი თვითმფრინავში მარტო ყოფნაზე, რასაც ბუნებრივია ობიექტურად ვერ ექნებოდა ადგილი და თვითმფრინავი ერთი მგზავრით რეისს არ შეასრულებდა.

სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს მოწმე ს-----ის ჩვენებაზე, რომელიც საქმეში ნეიტრალური მოწმეა და არ არის პასუხისმგებელი ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორეზე. მისი ჩვენება თანხვედრაშია პოლიციის თანამშრომლების ჩვენებებთან და სასამართლოს არ აქვს მათ განმარტებებში ეჭვის შეტანის რაიმე საფუძველი. როგორც ი-----ემ და სხვა პოლიციის თანამშრომლებმა, ასევე თარჯიმანმა განმარტეს, ვინაიდან ბრალდებულის პირადი ჩხრეკა შესაძლო იყო, რომ დაკავშირებულიყო მის გაშიშველბასთან, მათ ამისათვის დასჭირდათ სპეციალური ოთახი და ოთახის ლოდიინის გამო ბრალდებულის პირადი ჩხრეკა ჩამოფრენის დარბაზშივე არ ჩატარებულა. აღნიშნული ასევე დაადასტურა კვლავ ნეიტრალური პოზიციის მქონე მოწმემ გ-----ემ, რომელმაც დოკუმენტებს ხელი დაკითხვების ოთახში მოაწერა. სწორედ ამით აიხსნება საპასპორტო კონტროლის გავლის დროიდან - 18:51 საათიდან პირადი ჩხრეკის დაწყებამდე - 20:35 საათამდე არსებული შუალედი, და არა იმით, რომ ბრალდებული ამ პერიოდში ჩაის დასაღვავად გაჩერდა და შეხვდა მამაკაცს, რომლის თხოვნით, სხეულში უცხო საგნები მოითავსა.

ასევე სასამართლო აღნიშნავს, რომ სხეულიდან ნარკოტიკული საშუალების ამოღება არის პირადი ჩხრეკა და ოქმიც შესაბამისად უნდა შედგენილიყო პირად

ჩხრეკაზე მითითებით. აღნიშნული პირდაპირ არის დადგენილი სსსკ-ს 121-ე მუხლით, რომლის თანახმად, პირადი ჩხრეკით ამოიღება საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ობიექტი, რომელიც აღმოჩენილია პირის ტანსაცმელზე, ასევე სხეულზე და სხეულში.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, უტყუარად დგინდება, რომ მ-----მა საქართველოში თავად შემოიტანა ნარკოტიკული საშუალება და მას ინახავდა საქართველოს ტერიტორიაზე. შესაბამისად დაცვის მხარის მიერ ხაზგასმული ისეთი ხასიათის ცდომილებები, როგორიცაა პატაკში არსებული ინფორმაცია გადმოკვეთა თუ უნდა გადმოკვეთოს საზღვარი, კიბის რომელ საფეხურზე იდგნენ პოლიციის თანამშრომლები, კონკრეტულად რა მანძილზე ხედავდნენ ბრალდებულს, გარდა იმისა, რომ არის არაარსებითი ხასიათის, არ ქმნის ეჭვის წარმოშობის საფუძველს პირის ბრალეულობის დადგენის თვალსაზრისით.

სასამართლო განმარტავს, რომ ნარკოტიკული საშუალებების ბრუნვასთან დაკავშირებული ნორმატიული აქტებით დადგენილია ნარკოტიკული და ფსიქოტროპული საშუალებების ბრუნვის სპეციალური წესები და ამ წესების დარღვევით განხორციელებული ქმედებები წარმოადგენს კანონის დარღვევით განხორციელებულ ქმედებებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 260-ე მუხლი პასუხისმგებლობას აწესებს იმ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედებისათვის, როგორიცაა ნარკოტიკული საშუალების, მისი ანალოგის, პრეკურსორის ან ახალი ფსიქოაქტიური ნივთიერების უკანონო დამზადება, წარმოება, შეძენა, შენახვა, გადაზიდვა, გადაგზავნა ან გასაღება.

ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის "ა" ქვეპუნქტის თანახმად, ნარკოტიკული საშუალება არის ბუნებრივი ან სინთეზური წარმოშობის ნივთიერება, ამ ნივთიერების შემცველი მცენარე ან პრეპარატი, რომელიც გაეროს შესაბამისი კონვენციების საფუძველზე შეტანილია საქართველოში სპეციალურ კონტროლს დაქვემდებარებულ ნარკოტიკულ საშუალებათა I და II სიაში. უკანონო მფლობელობიდან ან ბრუნვიდან ამოღებული ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული ნივთიერებების მცირე, დიდი და განსაკუთრებით დიდი ოდენობების ნუსხაში, როგორც ნარკოტიკული საშუალება მითითებულია "ჰეროინი".

ნარკოტიკული საშუალების შენახვა გულისხმობს ნებისმიერ გამიზნული ქმედებას, რომელიც დაკავშირებულია სპეციალურ კონტროლს დაქვემდებარებული ნივთიერების ფაქტობრივ ფლობასთან შენობაში, სამალავში ან სხვაგვარად, თუ ეს ქმედება დაკავშირებული არ არის მის გადატანასთან, მიუხედავად შენახვის ხანგრძლივობისა, ხოლო

სპეციალურ კონტროლს დაქვემდებარებული ნივთიერების - ნარკოტიკული საშუალების საქართველოში შემოტანა და საქართველოდან გატანა გულისხმობს სპეციალურ კონტროლს დაქვემდებარებული ნივთიერების სხვა სახელმწიფოს ტერიტორიიდან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე გადმოტანას ან სპეციალურ კონტროლს დაქვემდებარებული ნივთიერების საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან სხვა სახელმწიფოს ტერიტორიაზე გადატანას;

საქართველოში ნარკოტიკული საშუალება შემოტანილი ან გატანილი შეიძლება იქნეს კანონიერადაც და უკანონოდაც, შემოტანა კანონიერი იქნება მაშინ, როდესაც იგი ხორციელდება კანონის მოთხოვნათა დაცვით, კერძოდ შემოტანა უნდა განახორციელოს იურიდიულმა პირმა ან სახელმწიფო დაწესებულებამ შესაბამისი ლიცენზიის საფუძველზე, სახელმწიფო კვოტის ან ლიმიტის ფარგლებში, საქართველოს კანონის "ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ" შესაბამისად, აგრეთვე ამ კანონის საფუძველზე მიღებული ნორმატიული აქტებით დადგენილი წესით.

საქართველოს სსკ-ის 262-ე მუხლით დასჯადია ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შემოტანა ან გატანა, ე.ი. ამ ნივთიერების გატანა ან შემოტანა კანონის ზემოთხსენებულ მოთხოვნათა დარღვევით. ქმედების სსკ-ის 262-ე მუხლით კვალიფიკაციისათვის მნიშვნელოვანია ნარკოტიკული საშუალების სპეციალური ნებართვის გარეშე საქართველოში შემოტანის დადგენა. ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შემოტანა, როგორც წესი ხდება საბაჟო საზღვარზე მისი გადმოტანით. აღნიშნული დანაშაული დამთავრებულია მაშინ, როდესაც პირი მოახერხებს ან ნივთიერების შემოტანას საქართველოში, ი.ე. გადმოლახავს სახელმწიფო საზღვარს.

ამდენად, როდესაც ადგილი აქვს ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შემოტანას საქართველოში სხვა ქვეყნიდან, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე, პირის დაკავებისას დანაშაული უკვე დამთავრებულია.

სსკ-ს 262-ე მუხლი პასუხისმგებლობას იმავდროულად არ ითვალისწინებს ნარკოტიკული საშუალების საქართველოში შენახვისთვის და ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შემოტანა და მისი უკანონო შენახვა დამოუკიდებელ დანაშაულს წარმოადგენს.

"ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ საქართველოს კანონში მითითებული უკანონო მფლობელობიდან ან ბრუნვიდან ამოღებული ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული ნივთიერებების მცირე, დიდი და განსაკუთრებით დიდი ოდენობების ნუსხის

მიხედვით ჰეროინი 0,2 გრამიდან ითვლება სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის საწყის ოდენობად. ამავე ნუსხის შენიშვნის პირველი ნაწილის ა.ა პუნქტის თანახმად: ამ ნუსხის ცხრილის მე-3, მე-4 და მე-5 ვერტიკალურ გრაფებში ნაჩვენები ოდენობები განისაზღვრება შემდეგნაირად: ნარკოტიკული საშუალებების – მეთადონისა და ჰეროინის – ოდენობები მე-3 ვერტიკალურ გრაფაში მითითებულ ოდენობამდე (მითითებული ოდენობის ჩათვლით) ითვლება სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის საწყის ოდენობად; ნარკოტიკული საშუალებების – მეთადონისა და ჰეროინის – ოდენობები მე-3 ვერტიკალურ გრაფაში მითითებულ ოდენობაზე მეტი, მე-4 ვერტიკალურ გრაფაში მითითებულ ოდენობამდე (მითითებული ოდენობის ჩათვლით) ითვლება დიდ ოდენობად; მე-5 ვერტიკალურ გრაფაში მითითებულ ოდენობაზე მეტი ითვლება განსაკუთრებით დიდ ოდენობად.

მოცემულ საქმეზე ამოღებული "ჰეროინის" საერთო წონა ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, შეადგენს 168,8039 გრამს, რაც იძლევა ქმედების საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 262-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემადგენლობას.

ამდენად, სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა საქმეში არსებული მტკიცებულებები, თითოეული მათგანი შეაფასა საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და მივიდა დასკვნამდე, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, საკმარისია ბრალდებულის საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 262-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ ქმედებაში დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

სსსკ-ს 259-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.

3. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები

მ-----ის მიმართ შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოება არ გამოვლენილა.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება.

საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, ოჯახურ მდგომარეობას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

გამამტყუნებელი განაჩენით სასჯელის დანიშვნისას, სასამართლო აფასებს ბრალდებულის ქცევას და ამ ქცევის შედეგად დამდგარ შედეგს (მიყენებულ ზიანს), შესაბამისად, სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელი პირველ რიგში უნდა პასუხობდეს სამართლიანობის პრინციპს, ზუსტად უნდა ემსახუროდეს სასჯელის მიზნების მიღწევას, სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სსკ-ის 260-ე მუხლი არ მოიცავს რაიმე

სახის დათქმას ნარკოტიკული საშუალების სახესა და ოდენობის თაობაზე და იმისდა მიხედვით თუ რა სახის ნივთიერების შეძენა-შენახვა აქვს ბრალდებულს ჩადენილი, სასჯელის დანიშვნის საკითხს წყვეტს სასამართლო. მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ ბრალდებულს ასევე ბრალად ედება ისეთი ნარკოტიკული საშუალების შენახვა და შემოტანა, როგორიცაა ჰეროინი, მისი შეძენა საჭიროებს გარკვეულ მიზანმიმართულ ქმედებებს, ჰეროინის დაბალი ოდენობა საკმარისია ფართო წრის მოხმარებისთვის, თუმცა საერთო ჯამში მისი ოდენობა მნიშვნელოვნად არ სცილდება კანონით დადგენილი განსაკუთრებით დიდი ოდენობის მინიმალურ ზღვარს და სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულის მხარეს არსებული შემამსუბუქებელი გარემოებების გათვალისწინებით, ბრალდებულ მ-----ს საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და სსკ-ის 262-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, ისედაც მკაცრი სასჯელების გათვალისწინებით უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა ამ მუხლისათვის დაწესებული სასჯელის ფარგლებში, ხოლო საბოლოო სასჯელის განსაზღვრისას, სსკ-ს 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მოთხოვნათა შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა უნდა შთანთქოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი.

ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ საქართველოს კანონის თანახმად, უნდა ჩამოერთვას ამ კანონით გათვალისწინებული უფლებები, მ-----ს, როგორც ნარკოტიკული საქმიანობის ხელშემწყობ პირს ამ კანონის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილით დადგენილი ვადით.

5. აღკვეთის ღონისძიების, ნივთმტკიცების, ყადაღის ან სხვა საკითხები

მ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა უნდა გაუქმდეს.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის „ა“ ქ/პ-ის თანახმად, თუ დანაშაულის იარაღს ან საგანს ღირებულება არა აქვს, იგი ნადგურდება, ხოლო თუ მას აქვს რაიმე ღირებულება, ხდება მისი საპროცესო კონფისკაცია. შესაბამისად, საქმეზე ამოღებული ნარკოტიკული საშუალება და სისხლის ნიმუში, უნდა განადგურდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე, 81-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე, 280-281-ე, 292-293-

ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

1. **მ**-----**ი** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 262-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 10 (ათი) ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 262-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 17 (ჩვიდმეტი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, **მ**-----**ს** დანაშაულთა ერთობლიობით სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 17 (ჩვიდმეტი) წლის ვადით.

2. **მ**-----**ს**, როგორც ნარკოტიკული საქმიანობის ხელშემწყობ პირს, "ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ" საქართველოს კანონის მესამე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, 10 (ათი) წლის ვადით ჩამოერთვას საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება; ხოლო 5 (ხუთი) წლის ვადით ჩამოერთვას: სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; საადვოკატო საქმიანობის უფლება; პედაგოგიურ და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; პასიური საარჩევნო უფლება; იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება. აღნიშნული უფლებების ჩამორთმევის შესახებ ეცნობოს შესაბამისს ორგანოებს და ~ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ~ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული შეზღუდვების მოქმედების ვადის ათვლა დაიწყოს განაჩენით თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის მოხდის მომენტიდან;

3. თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის ვადის ათვლა **მ**-----**ს** დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2018 წლის 18 თებერვლიდან.

4. **მ**-----**ის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

5. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის

თანახმად, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, საქმეზე ამოღებული 5 ცალად დაფასოებული კუსტარული წესით დამზადებული მოყავისფრო ფერის, მოგრძო ფორმის მასები საერთო წონით 383,5 გრამი რომელიც შეიცავს ნარკოტიკულ საშუალება ჰეროინს 168,8039 გრამის ოდენობით და **მ-----ის** სისხლის ნიმუში - განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით. (ინახება გარდაბნის რაიონულ სამმართველოში).

6. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს ერთი თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

მ.მაისურაძე